

Keskeny úton

Mindent Isten dicsőségére tegyetek. /1Kor 10, 31/

„...akiknek nincs semmijük, és akiké mégis minden.” (2Korinthus 6,10)

Egy hosszú mondat utolsó szavai ezek. Előtte végtelen felsorolás – érdemes végigolvasni – az élet különféle helyzetéről, lelkiállapotairól, érzéseiről mind-mind ellentmondásos feszültségben megfogalmazva. Ettől olyan élet-szerű. Szeretnénk vegyítiszta állapotokat: az örömben ne szűrődjön szomorúság, a fájdalmas érzéseinket ne zavarja össze egy-egy örömpillanat, a csend legyen csend, a lelkes ovációt ne törje meg valakinek a némasága. De az élet más... Miközben egy kisgyermek megszületik mások életüket fejezik be, amíg mi békében élünk, mások háborúznak, valaki befekszik a kórházba, a másik gyógyultan tér haza, amikor teljesen magunk alatt vagyunk és mély magányosságunkat éljük át, valahol hangos nevetéssel egymásra talált emberek ünnepelemek. Ha ez a kívül-belülben válik szét, azaz a bennem és a körülöttem feszültségét érzékelem még lennének is rá megfelelő magyarázataink: az ő élete, az éppen megélt szakasza és az enyém nem lehet mindig egyforma. Persze ez sem könnyű: amikor neki van, nekem éppen nincs, őt szeretik, engem éppen nem, neki sikerül, nekem éppen nem... Főként, ha

a másik a társam, gyermekem, barátom, azaz egy közösségben éljük meg az ellentmondásos érzéseinket, esetleg éppen karácsony van. De mi van, ha bennem van ez a kettősség? Akarom is, meg nem is, szeretem is meg nem is, valami fáj, de közben öröme okot adó dolgok érnek el, elfogadom, de nem is, hiszem, de nem is, nincs semmim és mégis minden jól van így? Ez maga a bizonytalanság? Hitetlenség? Önmagamban való zavarodottság?

A bibliai kettősségek nem ellentmondások, hanem szükséges párhuzamok: Isten akarata és az enyém; kegyelem, hit és (jó)cselekedetek egyensúlya, végtelen szeretet és ítélet találkozása, kereszthordozó élet, teherhordozással és a legnagyobb öröm, Isten hatalma és a bűn pusztító ereje. Egyszerre teljesülő maradéktalan igaz-

ságok, amelyek bonyolulttá teszik az életünket. Mária nem érti, hogyan fogan benne gyermek, József álmaiba, tiszta szándékai közé félelem szűrődik, Jézus születésekor hatalomféltésből Betlehemben vérfürdőt rendez egy örült király és gyászol egy város. Kicsit félek én is Isten szabadságától, hogy azt tehet velem, amit akar, közben pedig csak ő tud igazán szeretni engem úgy, ahogy kell. Igazából nincs tőle semmim – sem aláírt szerződéselem anygali testőrökről, sem letét a bankban a mindennapi kenyérre, vagy gyógyító őssejt egy mennyei klinikán féltreve, esetleg villogó betűs Bibliám, amit ha kinyitok egyből jelzi az idevágó üzenetet és a helyes döntést. Nincs semmim, semmim, amit meg is tudnék tartani, ami tényleg az enyém lenne. Mégis: van életem, „elégedeske” kis erőm, valami kicsinyke hit bennem, ami érthetetlen módon megnyugtat és békességgel tud eltölteni, és vannak nem megérdemelt, érthetetlen, de valós örömeim. Van karácsonyom, egy ugyancsak emberből való társam,

nevelni való gyermekem, vagy éppen sok emlékem a múltból, amiből Isten alakja egyre jobban kirajzolódik, és persze egy önmagában félelmetes jövő, amitől lelkem mélyén mégsem félek. Akkor nem enyém mégis minden???

Gyermekszemmel a karácsony mindig is a legnagyobb csodák közé tartozott, mert benne volt a minden. A minden, ami több volt a saját legfantáziadúsabb elképzelésnél is. Olykor a megálmódott vágyak beteljesülése, de mégis a meglepetés varázsa, a sejtések és mégis a hinni akarás, az ünnepi kényszer (kötelező előkészületek és forgatókönyv) és a biztonságot adó rend. Ma is azoké lesz igazán az ünnep „akiknek nincs semmijük” – ami(vel) Istent kényszeríthetné(k), hogy azt tegye, amit elképzelték –, hogy az övék lehessen a „minden”, ami szeretetének szabad gazdagsága.

*Bíró Botond
lelkipásztor*

Hittanos kirándulás

Egy szép októberi napon felkerekedett hittanosainkból és családjaikból álló kis csapatunk, hogy a Paprikás-patakot követve felfedezzük a teremtett világ szépségeit: gyönyörködtünk az őszi erdő színeiben, hallgattuk a kis patak csordoglását, megcsodáltunk egy víz-esést, megmásztuk a kis sziklákat, a patakon többször is átkeltünk többnyire

száraz lábbal. A kirándulás fénypontjaként kifejezetten a mi csoportunknak elrejtett kincset is megtaláltuk az útmutató alapján. És miközben egyre nőtt a lépéseink száma, egyre jobban megismerkedtünk egymással. Reméljük, tavasszal még többekkel is találkozhatunk egy újabb kiránduláson.

Vele meglelégzem...

Mondta ezt az öreg Sam, aki már sokat látott, sokat tapasztalt, sokat élt és már az életének a végén jár...már-már várja is a találkozást a Jóistennel...Egy borúsnak tűnő mátraházai tetőről a padon elmélkedett – a feleségét várva – a múltból és felderengett benne ifjú kora

emléke, amikor feleségével itt töltött megannyi házas hétvégét.

Az egyikre különösen emlékezett. Szendvicsbe fogott három nap volt az időjósok betlijét tekintve, mert a pénteki és vasárnapi eső közé egy gyönyörű napsütéses túrázás adta lehetőség nemcsak őt, hanem élete párját, Sampillát is megmozgatta a 2,5

órás túrán, amit hűséges társuk szervezett sokadjára. Itt volt idejük egymással és hitbéli barátaikkal beszélgetni az elmúlt két alkalom témájáról.

Meg persze lemozogni azt a finom kalóriadús gondoskodást, amit a mátraháziaktól kaptak, annak megszokott, kiszámítható módjai szerint, nem beszélve az első vacsoránál felszolgált, gyülekezeti meglepetés meggyespitére vagy az esti levendulás sütire gondolva. A finomságokhoz nem hiányozhatott az esti mulatozásból a rutinná vált teaház érzés, amit a közösség összefogva tovább vitt az alapítóra való emlékezéssel (és gondolt rajtuk kívül azokra is, akik utolsó pillanatban betegség miatt nem tudtak részt venni az Isten által feltöltő hétvégén).

Ezen a csodás, röpke kiránduláson – ahol gyönyörű fekete-narancssárga gekkókat láttunk és mentettünk meg, gombákat gyűjtöttünk és vihettünk haza a profi szakértőnk bevizsgálása után – extra csokival motiválták azokat, akik fizikumuk ereje teljében megmászták a sástói kilátót, nem megrettenve a húsz méter magasan megszokott szellőzésektől. Bár akik alulról fotózták őket, szintén kaptak energialöketet, ha másért nem is, hát azért, hogy szurkoljanak az épségben leérkezőknek, és haza indulva együtt tudjanak részt venni a harmadik esti alkalmon.

Sam és Sampilla újraélték, hogy annak idején hogyan is mondták ki a boldogító igent nem feltétlen tudatosan. **Csak a maguk döntése volt az a nagy „Igen”** – szerelmes lélektől áhítva – **vagy csak az Isten rendelése volt** – ezt nem látva/érezkelve, de vezérelve –

vagy mindkettő adott volt ahhoz, hogy az örömteli és jó pillanatokon kívül a megpróbáltatásokban is együtt tudjanak továbbmenni, amit hívhatunk akár életre szóló „melónak” is? Amikor már nem csak a nap süt, a levelek megsárgulnak, a föld az esőtől áztatva ingoványos lesz, akár a háromnapos hétvégét nézve... Boldogan fogták a másik kezét és mondták ki magukban, egymásra nézve, csendesen ismét az „Igent” a Jósisten által újrateremtett, tökéletes mix jegyében és nyugovóra tértek (dacára annak, hogy sokan mások, hozzájuk hasonlóan ezt az „Igent” jóleső, őszinte, tiszta mulatsággal/egyszerű „ektivitivel” és beszélgetésekkel fejezték meg).

Mindentől függetlenül, ezek után rosszakat álmodtak. Álmodtak az egyik nem volt szép, a másik nem volt fitt, az egyik nem volt kötelességtudó, a másik nem volt befogadó, az egyik nem volt segítő, a másik nem volt támogató, és még sorolni lehetne... Rémalomnak tűnt, azt a címet is lehetett volna adni az álomnak, hogy az „**Elégedetlenek?**”... Majd kondult a harang, édesen pattant ébredésre a szeme Samnek és Sampillának, majd a reggeli alkalom elűzte a rossz álmokat, amikor fény derült arra, hogy mit jelent az, hogy „**Vele meglelésem**”. A házasságkötéskor emellett kissé el tudtak siklani, de az életben volt lehetőségük az újragondolásra a Jósisten akarata szerint. Vehetnénk a halmazelméletet is példának a helyükben, hogy egyik kör a férfi – mármint Sam –, a másik kör a nő – mármint Sampilla –, metszet meg van, mert volt házasság. Hogy az unió, a közös rész, azaz a metszet, mekkora már kezdetben? Mi a jó arány? Mekkora a

disztinkt halmaz? Azzal mit lehet kezdeni? Azzal kell foglalkozni? Jó kérdések...de ha a számokban és a méregetésben merülnek el és a saját igazukat akarják igazolni, csak azt mértékadónak tekintve, akkor az unió az üres halmaz lesz. Ehelyett inkább nézhetnék azt, hogy mit lehet még abba a közös részbe berakni és azt bővíteni, kérve a Jóisten segítségét, hogy a végén 1+1, az 3 legyen (ha már az elején esetleg nem volt meg nekik).

A reggeli, déli, esti kávé csodákra képes (nagyon jó, szuper gép szolgáltatva a három nap alatt frissítőt), közben egészen őszinte tud lenni két ember, akik a rossz álmokat az alábbi gondolattal zárták egymás színe előtt: „Isten megbocsájt nekem...ki vagyok én, hogy ne elégedjek meg azzal, akit szabad akaratomból választottam, a Jóistentől élembe ajándékozva? Sok „melóval” a hátam mögött hálásan mondom, hogy „Vele megelékszem és bízom ezt vica

versa és azt is, hogy a földön ez így marad, amíg élek” – zárta magában a gondolatát Sam, csókot kapva homlokára Sampillától, aki visszatette az üres, Ristoretto adagolástól még éppen illatozó poharakat a szürke, sok beszélgetést megéllő műanyag tálcára.

Sampilla a délutáni pihenő után így szólt Samhez: „**Nekem te szentelenül tökéletes vagy, már-már idegesítően, de azért szeretlek.**” Majd Sam is válaszolt egy pillanat leforgása alatt választott kirendeltjének: „**A tökéletes tökéletlenségéért szeretlek.**” Aztán csókolták egymást békében, egymással megelégedve, várva a harmadik alkalom adta új intellektuális lehetőséget közös fejlődésükre.

Már azt hitték, hogy minden sínen van, hisz mögöttük a múlt. Egyetértettek abban, hogy egymást szabad akarattal választották a Jóisten segedelmével hármass fonálban, meg persze már meg is elégedtek egymással,

aztán jött még egy kérdés. Egy ilyen már-már nihilli állapotban hova tovább? Mi történik akkor, amikor ez felbomlik valaki vagy valami miatt? Amikor valamelyik félnek terem egy kihívása, vagy megoldandó problémája, betegsége, bármi (akár lustaság, semmittevés, szenvedélybetegség, de akár a másik féltől érkező túlnyomás, igába hajtás), ami lehet, hogy csak őt terheli, de lehet, hogy mindkét embert, vagy akár még többet, egész családot a végén?

Szemtelenül vállat ránt Sam, vagy szemtelenül kilép Sampilla a kapcsolatból mindent hátrahagyva? Vagy az egyik megosztja a problémáját a másikkal? Idejekorán teszi vagy túl későn? Mikor kell megosztani egyáltalán, mit jelent, hogy időben, ne túl korán, hogy rémisztő legyen, de ne is legyen túl késői a megvallás, eső után köpönyeg? Hogyan viseljük a saját terheinket, vagy mikor merünk áttenni a másokra ebből, és egymás terheit hogy viseljük? A másoknak minden terhet el kell viselnie? Meddig?

Egy lehetséges kezdeményezés volt Samnek és Sampillának, hogy a következő közös beszélgetést a második este egy pohár bor, nasi és – egyfajta kizökkenés képen – backgammon társasjátékkal készítették elő, amibe többen is csatlakoztak. Ebből beszélgetés alakult, aminek konklúziója az lett a társaságban, hogy Isten áldása elengedhetetlen a házassághoz, amit az egyéneknek akarniuk/beledönteniük kell, hogy utána

az Istentől jövő (egyének fejlődését szolgáló) feladatokon/megpróbáltatásokon keresztül ne egyedül, hanem társsal tudjunk továbblépni, egymást segítve, hol így, hol úgy, hol közösen viselve, hol külön-külön, de szorosan fogva a másik kezét, együtt imádkozva.

Ezt az emberi konklúziót erősítette meg a vasárnapi (mobil technológiát alkalmazva Kálvin téri harangszóval kezdődő) igehirdetés (megannyi jó gitárdallammal az egész hétvégén), miszerint: **„Szabad akaratból, egymással meglegedve, Istennek hálát adva támogatjuk egymást a mennyországba vezető úton az üdvösség reményében!”**

TakiZoli, az Asszonya jóváhagyásával

ui.: és ezután már a bonyolultnak tűnő kád-szilózás is megugorható, csak kell hozzá egy jó társ

Hírek gyülekezetünk életéből

Október

- 15. Presbiter választás
- 23. Hittanos családi kirándulás a Paprikás-patakhoz
- 28. A gyülekezet képviselőjében őszi nagytakarítást végző csoport látogatása az őrbottyáni fogyatékkal élők otthonában
- 29. A XVI. kerületi protestánsok közös megemlékezése a Reformátorok terén a reformáció alkalmából

November

- 3-5. Házashétvége Mátraházán
- 3-5. IKON - Budapest református ifjúsági találkozó fiataljaink részvételével
- 5. Gitáros-zenés istentisztelet. Igehirdető: Tokodi Konrád Zoltán ócsai beosztott lelkész
- 26. Adventi női délután a gyülekezeti házban

December

- 2. Adventi hittanos délután a gyülekezeti házban
- 3. Gitáros-zenés istentisztelet. Igehirdető: Kovács Diána a KRE HTK egyetemi lelkésze
- 4-9. Adventi esti istentiszteletek. Igehirdetők: Herman Fanni, Apjok István Francois, Bozsoki-Sólyom Pál, Gurányi Krisztián, Bányai Gréta teológus hallgatók

**Kereszttségben
részesültek:**

Király Panna Rézi
Kunkli Liza
Kollai Szonja

**Házasságot
kötöttek:**

Jónás Dávid és Maka Angéla Edit

Halottaink:

Berényi Károlyné
sz. Joó Etelka 84 éves
Németh Józsefné
sz. Papp Margit 93 éves
Kovács Gyuláné
sz. Horváth Ilona 87 éves

Tervezett alkalmaink

December 24. 10.00 Advent IV.
vasárnapja. Istentisztelet

December 24. 16.00 Szenteste.
Istentisztelet

December 25-26. 10.00 Karácsony
ünnepi istentiszteletek
úrvacsoraosztással

December 29. 17.00 Karácsonyi
kakaózás a családosok, fiatalok és fiatal
felnőttek számára

December 30. 17.00 Tizenévesek
előszilvesztere a gyülekezeti házban

December 31. 10.00 és 18.00
Évzáró istentiszteletek

2024. január 1. 10.00 Évkezdő
istentisztelet

2024. január 1. 11.00 Évkezdő
presbiteri köszöntő a gyülekezeti
házban (presbiterek, házastársaik és
családjaik számára)

2024. január 7. Gitáros-zenes
istentisztelet

2024. január 15-21. Egyetemes
(Ökumenikus) imahét

2024. január 25. Presbiteri gyűlés

2024. január 27. Gyülekezeten belüli
ifjúsági nap

2024. február 2-4. Ifjúsági hétvége
Gárdonyban

2024. február 10. Házaspárok
vacsorája a gyülekezeti házban
(Házasság hete alkalmából)

2024. február 16-18. Konfirmálók
hétvégéje Gárdonyban

Hivatali idők és elérhetőségek:

Hétfő: 10-12 óra, Csütörtök: 10-12, 16-18 óra

Cím:

Budapest 1165 Budapest, Baross Gábor u. 23.

Telefon: 403-6855, 06/30-867-89-68

E-mail: budapest-matyasfold@reformatus.hu

Honlap: <http://www.matyasfoldiref.hu>

Beszámoló a Lelkészi Hivatal és lelkészlakás (parókia) bővítésről „előtörténettel”

Gyülekezetünk életét az 1937-39 közötti templomépítésig tudjuk visszavezetni. 1946-tól önálló egyház-községként anyakönyvezési joggal, megválasztott lelképásztori és presbiteri vezetéssel működik gyülekezetünk. A jelenlegi lelképásztor még csak a negyedik ebben a sorban, pedig lassan már 77 év telt el. Az első két lelképásztor Kádár László és Rimai László saját otthonukból látták el a gyülekezeti szolgálataikat, nem is törekedtek gyülekezeti lelkészlakás kialakítására. Az 1960-as évek közepén a gyülekezet egyik akkori presbitere felajánlás tett, hogy a „templomtelek feléért” a templom mellé egy kis lelkészi hivatalt (egy szobát) épít hidegvizes mosdóhelyiséggel. Az így elidegenített telek és a rá épülő ház, azóta is a földhivatalnál egyházi ingatlan besoroláson szerepel. A gyülekezet harmadik lelkészének megválasztása után, 1981-től a kicsinyke lelkészi hivatal-szobára elindult az építkezés, és az első helyben lakó lelkészcsalád 1983-ban költözhetett ide, a templomtelekre külön fővárosi engedéllyel épített formátlan épületbe. A „szomszédban” a már akkor elhunyt presbiter tulajdonos után lánya örökölte az ingatlant. 40 évvel később vele sikerült megállapodást kötni, hogy visszakerülhessen a gyülekezet tulajdonába, így 2015-ben a gyülekezet vissza-

vásárolta a telket lakóházzal együtt, melyben használati joggal tovább élhetett az épület lakója.

2022 őszén a ház megüresedésével előtérbe került a tervezett visszavásárlási cél, miszerint a jelenlegi lelkészi hivatal „mögött” lelkészi dolgozószobát, valamint ráépítéssel a lelkészlakás bővítését – így a kezdetektől tervezett teljes parókiát – lehetne elkészíteni. Az épület felmérése után gyorsan kiderült, hogy csak a falak és a földem maradhat meg. 2023 márciusától kezdődtek meg a munkálatok, amelyek a tavaszi időszak első felében inkább csak a bontásokról szóltak. Ezt követően az alapoktól kezdődött a szigetelés, a főfalak megtartása mellett a helyiségek kialakítása, a gépészet előkészítése, a földem betonozása, az emelet falazása, tetőszerkezet és héjazat, szigetelés, nyílászárók, majd a belső aprólékosabb munkálatok. Heti hat munkanappal reggel fél 7 és délután fél 5 között egészen november közepéig. Ez utóbbi hónapban a két épület belső átnyitását kellett elvégezni, így a jelenlegi lakás valamennyi szobájában bontási és újjáépítési munkálatokra volt szükség. „Átköltözött” a parókia konyhája és sikerült az oly szükséges étkezőt kialakítani az egyházi látogatások során történő vendéglátásokra, valamint az emeleten 3 új szobát a mindenkori lelkészcsalád használatára.

A munkálatokat megszervező kivitelező precíz pontossággal, kifogástalan minőséggel és felbecsülhetetlen támogatással gyülekezetünk felé végezte munkáját. Minden szakember, valamint az építkezésen dolgozók mind igényes, rendezett körülmények között dolgoztak és voltak jelen.

A beruházás teljes költsége 75 M Ft lett, ebből a gyülekezet folyó évben 4,7M Ft céladományt fizetett be, amit ezúton is köszönünk. A XVI. Kerület Önkormányzata 15 M Ft-tal, a Budapest-Északi Református Egyházmegye építési alapjából

20 M Ft-tal, a Keskény Úton Alapítvány 11 M Ft-tal támogatta az építkezést. A fennmaradó 24,3M Ft a gyülekezet korábbi megtakarításaiból lett kifizetve.

Hálát adva Istennek az elvégzett munkáért, megköszönve a kapott támogatásokat és adományokat, köszönetet mondva minden becsületesen elvégzett munkálatért, szolgálja gyülekezetünk további lelki növekedését a birtokba vett új „élettér”.

*Bíró Botond
lelkipásztor*

IKON – Budapest reformátusi ifisek találkozója

2023. november 3-4. között tartották, immáron nyolcadik alkalommal az IKON - Budapesti reformátusok ifjúsági találkozóját, melyen gyülekezetünk ifjúsági csoportjaiból mintegy 20 fős csapattal vehettünk részt. A találkozó során Péter elhívását ismerhették meg a résztvevők közelebbről. A hétvége során a főelőadások

mellett különböző választható programokon vehettek részt a fiatalok, mint például dicsőítés, táncház, műhelyek, szabadulószoza. Az alkalom jó lehetőséget teremtett más budapesti református fiatalok megismerésére.

Fiataljainkkal jó közös élményekkel tértünk haza.

Pierre-Auguste Renoir-kiállítás

Gyülekezetünk egykor fiatal szekciójával (22 fő) november közepén megnéztük a Szépművészeti Múzeumban a Renoir kiállítást.

Igaz, hogy művészettörténész vezetésével szeretnénk volna ezt megtenni, de sajnos a felfokozott érdeklődés miatt ez nem sikerült, amit nem igazán bántunk, mert a kiállítás nagyon jól felépített és vezette saját magát.

Renoirt az egyik leghíresebb impresszionista festőként tartják számon.

„Figurális festő vagyok” – hangzott, mindig az embert állította mű-

vészetének középpontjába. Szerintem Renoir az életöröm festője.

Vibráló fényekkel és tört színekkel megfestett képeinek főszereplői szinte mindig az emberi alakok; egyik legkedvesebb, gyakran visszatérő témája pedig a női akt volt.

Minden testvér egyöntetű véleménye az volt, hogy csodálatos kiállítást láttak.

Mindenkinek tiszta szívből ajánlom ezt a kiállítást, ami még 2024. január 7-ig megtekinthető.

Fogarasi Judit

Készülj szabadon! – a jó rész választása

Az advent egyszerre szép és embert próbáló időszak, a lélek vágyakozásának és a hétköznapi életnek, a világ zajának nagy összecsapása a sok decemberi feladat, év végi hajtás örvényében – a nőknek különösen megterhelő életünk sokféle porondján. Hogy a megfelelő helyre tudjuk helyezni a tekintetünket, és nyitott szívvel vágyini advent igazi áldásait, ebben segített november utolsó vasárnap délutánján a női adventi alkalom, az Ige és a közöség.

Némethné Bodnár Márta, gyülekezetünk tagja hozott ajándékba felkészítő gondolatokat. Milyen lélekkel gondolok az előtttem álló időszakra? Megterhel vagy felemel? Kísértés, hogy azt gondoljam, minden rajtam múlik, hogy minden el legyen rendezve az ünnepre? Az evangéliumok Mártájának története kapcsán ránéztünk, Jézus hogyan volt jelen egy sok feladattal

megterhelt nő mellett: megszólította, figyelmet szentelt neki, és épp neki való szavakkal hívta Vele való kapcsolódásra. „Nézd, Márta, én nemcsak egy vendég vagyok a sok közül, hanem a Megváltó, a tiéd is, minden hatalommal bíró. Márta, már szeretetkapcsolatban vagyok veled, a lényeg már megvan, rám nézz! Drágának tartalak, szeretlek, elfogadlak, itt vagyok – gyere, kapcsolódj hozzám! Látod, most ez a fontos, gyere közel, engem hallgass!”

Sok feladatot nem magunknak választunk, hanem ránk kényszerítik az élethelyzeteink. De a magunkra önként vállalt feladatoknál megsűrhetjük, hogy vajon közelebb visznek-e ahhoz, hogy az Úr útját készítsük adventben, nemcsak másokhoz, de a saját szívünkhöz is. A Jézussal való szoros kapcsolat pedig közben rányithatja szemünket arra is, hogy ajándék, hogy van kinek készülni, van kinek továbbadni a szeretetet.

Az este végére pedig női alkotóképességünket is kiélhettük, ami már csak hab volt a tortán, azaz az adventi koszorún.

Hajnal-Stepanai Dóri

Mi a gazdagság?

Tényleg jó gazdagnak lenni?
Nem kicsit, színlelve, hanem nagyon...
Amikor nincsen gát, bármit megtehetsz...
Majdnem következmények nélkül élhetsz...

Ezt nem részletezem, mert tárháza végtelen...
Tényleg a pénz és hatalom a cél az életedben...?
Ha teljesen tele vagy és bármit megtehetsz?
Mire költöd majd, amikor a földben remegsz?

Kőgazdag voltál? Minden a tiéd volt?
Játszottad az agyad és maradt egy-két folt!
Mit hagytál hátra? Értéket vagy ürességet?
Szégyenfoltja maradhattál a teremtésnek!

Ne legyünk vakon követői a diktált sémának,
Bojkottáljuk a hajhászatot és szabjunk gátat,
Hirdessük a hitet, reményt, szeretet!
Ezek mentenek meg és adnak örök életet!

TakiZoli

Gyülekezeti alkalmaink

<i>Istentisztelet</i>	Vasárnap 10.00
<i>Hittanóra</i>	Vasárnap 10.00 (iskolai tanév idején - három csoportban)
<i>Gyerek istentisztelet</i>	minden hónap harmadik vasárnapján 10.00 - gyülekezeti ház (iskolai tanév idején)
<i>Konfirmáció-előkészítő</i>	Vasárnap 11.15
<i>Imaóra</i>	Szerda 18.00
<i>Bibliaóra</i>	Csütörtök 18.00
<i>Ifjúsági óra (18 évestől)</i>	Hétfő 18.30
<i>Ifjúsági óra (13-17 évesek)</i>	Szombat 17.00
<i>Dolgozók és családos felnőttek bibliaórája</i>	Péntek 18.00
<i>Gitáros istentisztelet</i>	Minden hónap első vasárnapján 17.00